

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 231/2016
17.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.К., због кривичног дела ометање овлашћених службених лица у обављању послова безбедности или одржавања јавног реда и мира из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., адвоката В.Р., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину К 253/15 од 09.10.2015. године и Кв 776/15 од 16.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., поднет против правноснажних решења Основног суда у Зрењанину К 253/15 од 09.10.2015. године и Кв 776/15 од 16.11.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину К 253/15 од 09.10.2015. године, у ставу првом, адвокату В.Р., браниоцу окривљеног Н.К., утврђена је награда за одбрану окривљеног по службеној дужности у укупном износу од 546.000,00 динара, а у ставу другом је Република Србија – Основни суд у Зрењанину обавезана да адвокату В.Р. у року од 15 дана од правноснажности тог решења, под претњом принудног извршења, исплати 50% износа утврђене награде и то 273.000,00 динара.

Решењем Основног суда у Зрењанину Кв 776/15 од 16.11.2015. године, делимично је уважена жалба браниоца окривљеног Н.К., адвоката В.Р., па је првостепено решење преиначено тако што је утврђена награда за одбрану окривљеног у предмету Основног суда у Зрењанину К 253/15 у износу од 645.750,00 динара, а Основни суд у Зрењанину је обавезан да В.Р., адвокату из 3. у року од 60 дана од дана правноснажности тог решења, под претњом принудног извршења исплати износ од 322.875,00 динара.

Против ових решења бранилац окривљеног по службеној дужности, адвокат В.Р., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде Закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине другостепено решење само у делу у коме се побија захтевом и у том делу предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да захтев усвоји и преиначи наведену одлуку донету по редовном правном леку у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 487. став 1. и ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице мора поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом законнику.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да, када се захтев за заштиту законитости подноси због повреде тог законика, окривљени може поднети захтев само из разлога таксативно набројаних овом одредбом, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, и то у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редован правни лек.

Како су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, то бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости може поднети само због повреда одредаба закона, наведених у члану 485. став 4. ЗКП, које су учињене на штету окривљеног.

Имајући у виду да је првостепеним решењем браниоцу окривљеног досуђена награда за одбрану окривљеног по службеној дужности у предмету Основног суда у Зрењанину К 253/15, а да је другостепеним решењем првостепено решење преиначено у погледу висине досуђене награде браниоцу за одбрану окривљеног по службеној дужности, те да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев поднео против наведених решења у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, на шта по закону није овлашћен, у смислу цитираних законских одредби, то по налажењу овог суда бранилац окривљеног по службеној дужности у конкретном случају није овлашћено лице за подношење овог ванредног правног лека.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног одбацио као недозвољен у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.